

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Luculentum diuinæ bonitatis, etiam in desperatissimos, exemplum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

gratiámque recipere, quàm à se, cum maxima iniuria, excluderunt. Igitur vt septimum exemplum addam:

XIII.

Luculenta eiusmodi res accidisse legitur; in B. Cathari-
Raymund. è nã Senensis vita. Erat Senis, Anno Christi 1370. ciuis, cui nomen
Capua apud Andreas Naddini, opes copiosã, si aurum spectes, nullã, si consi-
Sur, 19. Apr. deres virtutem. Nam plerumque quibus aurum nimis charum est,
non est nimis chara virtus. Itaque hic homo cum alijs plerisque
flagitijs coopertus, tum etiam præcipuè tesserarum ludo ita erat
mancipatus, vt si ludendo, perderet nummos, Diuos, Deúmque
ipsum conuicijs proscindere identidem, cælúmque detestabili exe-
cratione implere non vereretur. Quadragesimum iam ætatis suæ
attigerat annum, cum eum diuina vindicta censuit, non diutiùs
differendum. Graui igitur morbo affecit, quo crudescente, depo-
situs iam videbatur. Nec minùs anima, quàm corpus ægrotabat.
De corpore Medici desperauerant, non item de anima Religiosi.
Venerunt itaq; ad eum multi homines pij, inter quos etiam vtriuf-
que sexus cænobitæ, atque in primis Parochus illius. Hi eum,
vt sit, præsentis periculi, instantisque mortis admonuère, horta-
ti sunt, vt peccata sua in memoriam, se in pænitentiam reduceret,
sacerdotique confiteretur, quæ alioqui æternùm luenda essent.
Surdo loquebantur. Ille enim qui sacras ædes adire, aut sacris
initiatos honorare nunquam consueuerat, pronum habuit etiam
sacrorum sermones contemnere. Itaque sana suadentes, quasi im-
portuna loquentes, repulit. & à se exire iussit, nihil sibi cum Deo
esse, dictitans, nihil Deo secum. Peruenit hæc desperationis fama
ad aures F. Thomæ, qui S. Virgini Catharinæ Senensi à sacris con-
fessionibus erat. Hic, insigni animæ huius pereuntis zelo, Cathari-
nam adiuit, rogauitque, vt diuinam desperatissimo homini mise-
rationem precibus quàm enixissimis impetraret. Paruit illa, ne-
que precari cessauit antè, quàm Christus illi se sisteret, causã-
que redderet, ob quam meritò miser perire sineretur. An non
pereat, inquiebat, cuius blasphemum os, si posset, me ipsum perdi-
tum iret, cuius flagitia mundum implent, & ad cælum vsq; pertin-
gunt? qui, vt alia sileantur, etiam tabulam, in qua mea, Matris meę,
aliorúmque Diuorum imagines impictæ erant, ausus est, sacrilega
manu, in ignem iactare? nonne & ipse dignissimus est, vt æternis
gehennæ flammis exuratur? Nonne par est, vt, quod mihi fecit,
ipse quoque patiatur? Hæc atque alia talia Virgini dicebat Chri-
stus,

ftus,

stus, vt peccatoris ostenderet abominandam fæditatem. Verùm Catharina, & salutis animarum sitientissima, & gnarissima diuinæ misericordiæ esse inexhaustam immensitatem, cum precibus, etiam vberimas lachrymas fudit, neque desijt antè, quàm mitissimè Dominus huic tam impio peccatori decumbenti appareret, atque, in vicem Parochi, ad peccata confessione delenda hortaretur, veniam, si id faceret, liberalissimè pollicens. Quem non fleceret, tanta bonitas? quis conditionem tam fauentem non acceptaret? Ergo ille paulo priùs saxo durior Andreas repentè mollescit, erumpit in vocem, clamat, se Christum videre, enimuerò etiam audire monentem, ne Confessionem insuper habeat, sed viam sibi paret ad veniam tot scelerum obtinendam. Itaque quancumque Confessarium acciri postulat, quem modico priùs eliminàrat. Curritur, adest sacerdos, confitetur Andreas, ingenti animi dolore: condit testamentum sanctissimè, malàmque vitam, optima morte, consignat. Verè igitur ille dixit: *Non est desperandum de malis, sed pro ipsis, vt boni fiant, studiosius supplicandum, quia numerus sanctorum semper de numero auctus est impiorum.*

Acta personis rebusq; respondere necesse est, inquit S. Athanasius, vt quis auctor fuerit, ex opere ipsius contestatum reddatur, & ex auctore vicissim, quale sit opus agnoscat. Quod cum ita sit, merito, audita eiusmodi historia, exclamari potest: Hæc mutatio dextera excelsi; neque enim alia manus talia facere potest: itémque,

Magna opera Domini magnum testantur operatorem. Tanto enim maior est Deus, quanto misericordiam ostendit ampliorem.

Vnde cantatur: *Dominus patiens, & multa misericordia, auferens iniquitatem & scelera: Et miserationes eius, super omnia opera eius;* dummodo nos ijs velimus vti, aut eas acceptare. Nam planè ita est, promptiùs dat Deus beneficia, quàm homines illa acceptent.

Eo fine Balthasar Alvarez vidit Christum Dominum nostrum, præclaris donis valde onustum, & onere illo quodammodo afflictum, ac desiderantem exonerari, & propensum se ostendentem ad gratificandum exoneranti. Et quamuis magno desiderio id cuperet, non tamen onus deponerat; eò quòd vasa deessent, in quibus eius dona reponerentur. Pronior ergo est Deus, ad offerenda beneficia, quàm nos ad ea auferenda. Vnde rectè Propheta: *Deus meus, misericordia mea. Peccamus grauius, inhaeremus peccato pertinaciter, gaudemus de peccato, post peccatum ambulamus. Extensò collo peccatum nostrum prædicamus, nec ab-*

Ggg 2 scondi.

S. Aug. lib. de vera innocent. cap. 184.

XIV.

S. Athanas. orat. contra idola. Psal. 76.

Psal. 110. 2.

Num. 14 18.

Psal. 144. 9.

Ludouic. de Ponte in vita Alvarez. c. 7. §. 2.

Psal. 58.